

ντοίαν ἔξουσίαν τοῦ ποιοῦν εἰς αὐτὸ ώς θέλ(ει) καὶ βούλεται, πωλ(εῖν), δωρεῖσθαι καὶ τὰ / <sup>11</sup> ἔξῆς καὶ τοῦ διαυθεντίζειν αὐτὸ ἀπὸ παντὸς ἀνθρωπίνου σώματος. Εἰς νομὴν ἔθεσεν / <sup>12</sup> αὐτὸν διὰ κονδυλίου καὶ τὰ ἔξῆς. Ὑπὸ μαρτυρίας κὺρο Γεωργίου Κούφομα, κύρο Νικολάου Αὐγερινοῦ καὶ κύρο Ἀντωνίου Μαρτίνου.

## 23

**Διανομή**

† ,αφγ' ἡμέρᾳ ιβ' τοῦ Μαρτίου μηνὸς ἵνδικτιῶνος στ'. Κύρο Γεώργιος δ Καμποσούλ(ης) καὶ δ ἀνεψιός αὐτοῦ κύρο Δημήτριος ἀπὸ χωρίον τῶν Καρουσάδων / <sup>2</sup> σωματικῶς παρὼν ώμολόγησαν καὶ εἶπον δτὶ μετὰ οἰκείων αὐτῶν καλῶν θελημάτων ἐπῆραν γέροντες τρεῖς / <sup>3</sup> καλοὺς ἀνθρώπους κύρο Γεώργιον τὸν Κούφομα, κύρο Νικόλαον τὸν Αὐγερινὸν καὶ κύρο Ἀντώνιον τὸν Μαρτίνον καὶ ἡπῆ / <sup>4</sup> γαν κατατόπως εἰς τὰ δσπίτια καὶ περίαυλα καὶ κήπους αὐτῶν ἣν εἶχαν τὴν διαφορὰν καὶ ἴμοίρα / <sup>5</sup> σάν τους μὲ τὸν Θεόν καὶ μὲ τὴν ψυχὴν τους καὶ μὲ καλῶν θελημάτων αὐτῶν καὶ ὥρισαν οἱ ρηθέντες δτὶ τὰ παλαιὰ δσ / <sup>6</sup> πίτια νὰ τὰ ἔχουν καὶ κρατοῦν καθὼς τὰ ἐνομεύονταν ἀπὸ καιροὺς διαβασμένους καὶ τὸ δσπίτιον / <sup>7</sup> δπου ἔκτισεν δ ἄνωθεν Γεώργιος νὰ τὸ ἔχῃ ἔσαι καὶ δ κύρο Δημήτρ(ιος) νὰ ἐπάρῃ ἄλλον τόσον τόπον δσον ἔνι / <sup>8</sup> τὸ δσπίτιον τὸ καινούριον τοῦ ρηθέντος Γεωργίου ἐκ τὸ κάτω μέρος πλησίον τοῦ αὐτοῦ δσπιτίου καὶ νὰ ἔχῃ ἔξουσία / <sup>9</sup> νὰ ἀκουμπίσῃ τὰ ματέριά του καὶ σταλίκια ἀπάν(ω) εἰς τὸν πύργον τοῦ ρηθέντος Γεωργίου καὶ δ Γεώργιος νὰ μηδὲν / <sup>10</sup> τοῦ δώσῃ κανένα ἔμποδον. Ἀκομὴ ἴμοίρασάν τους καὶ τοὺς κήπους καὶ ἔδωσαν τοῦ καθενὸς τὸ μερίδιον αὐτοῦ, / <sup>11</sup> καθὼς τὸ ἔχώρισαν ἀτοὶ τους μὲ τοὺς {μὲ τοὺς} γέροντες, καὶ ἔχώρισάν το μὲ τερμόνους λιθίνους καὶ τὸ ἔμπασοεβ / <sup>12</sup> γασίδι νὰ ἔνι ἀπὸ τὸ κάτω μέρος κατὰ τὴν μεριάν τοῦ Γεωργίου καὶ πλησίον τὸ σολδιάτικον τοῦ Αὐγερινοῦ. / <sup>13</sup> Ἀκομὴ τὸν κάτω κήπον τὸν ἴμοίρασάν το μὲ τερμόνους καὶ ἡπῆρεν δ Δημήτριος κατὰ τὴν μεριάν τοῦ Δουκιανοῦ / <sup>14</sup> καὶ δ Γεώργιος κατὰ τὴν μεριάν τοῦ Αὐγερινοῦ. Καὶ οὕτως ὑπόσχονται τοῦ κρατοῦν καὶ στέργοντα τὸ παρὸν νομικόν τους / <sup>15</sup> ἔγγραφον στερεόν καὶ ἀπαρασάλευτον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰώνα τὸν ἅπαντα. Ὑπὸ μαρτυρίας / <sup>16</sup> παπα-Φράγκου Μαλαθᾶ, κύρο Μανοήλ Σέβα καὶ κύρο Ἀνδρέα Μπογδάνου.

## 24

**Σολδιάτικο**

φ. 7α'

† ,αφγ' ἡμέρᾳ ιγ' τοῦ Μαρτίου μηνὸς ἵνδικτιῶνος στ'. Κύρο Βασίλειος δ Μεσαρίτης ἀπὸ χωρίον τῆς Μεσαριᾶς σωματικῶς παρὼν ώμολόγησεν καὶ εἰ / <sup>2</sup> πεν δτὶ



εδωσεν και σωματικως δια τον παρόντος ἐγγράφου ἐπαρέδωσεν ὑπὸ σολδιάτικον και εἰς σολδια /<sup>3</sup> τίκου ὀνόματος πρὸς τὸν παρόντα κὺρο Γεώργιον τὸν Μαῦρον ἀπὸ τὸ εἰρημένον χωρίον τῆς Μεσαριᾶς και δι' αὐτοῦ /<sup>4</sup> πρὸς τοὺς αὐτοῦ κληρονόμους και διαδόχους ἀπὸ τὴν σήμερον και εἰς τὸν αἰῶνα τὸν ἄπαντα γῆν, τόπον, /<sup>5</sup> χωράφιον σὺν μετὰ τὴν σπιτοκαθέδραν αὐτοῦ, δποῖον ὑπάρχει εἰς τὸ χωρίον τῆς Μεσαριᾶς, λεγάμενον /<sup>6</sup> τοῦ Σγούρου, πλησίον ἔτερον χωράφιον τοῦ ἄνωθεν κύρο Βασιλείου και πλησίον τῆς ὁδοῦ δημοσίας, πλησίον τὸ ἐ /<sup>7</sup> μπασοεβγασοεβγασίδι τοῦ Λαγούκη και ὅθεν ἥρξατο καθὼς τὸ ἔχωρισαν τὰ δύο μέρη μὲ τερμόνονυς /<sup>8</sup> λιθίνους τοῦ ὀφείλει ἔχει αὐτὸ τὸ χωράφιον ὁ ρηθεὶς κύρο Γεώργιος ὁ Μαῦρος σὺν τὰ μὲ τὴν σπιτοκα /<sup>9</sup> θέδραν αὐτοῦ μετὰ τοὺς κληρονόμους και διαδόχους αὐτοῦ και ποιοῦν εἰς αὐτὸ ώς θέλουν και βούλονται, /<sup>10</sup> πωλεῖν, δωρεῖσθαι και τὰ ἔξης. Ἐποφειλομένου δὲ τοῦ ρηθέντος Ἰωάνν(ου) Μαύρου και τῶν αὐτοῦ κληρονόμων και /<sup>11</sup> διαδόχων τοῦ δίδουν, τελοῦν και πληρώνουν τὸ κατ' ἔτος ἀνε<στε>ρήτως πρὸς τὸν ἄνωθεν κύρο Βασίλειον και πρὸς /<sup>12</sup> τοὺς κληρονομοδιαδόχους αὐτοῦ εἰς πᾶσαν ἐσχάτην τοῦ μηνὸς Αὔγουστου δηνερικῶς σολδία ιθ', /<sup>13</sup> ἦγοῦν δεκαεννέα, τὸ καθ(ἐν) σολδίον τορνέσια στ', και οὐχὶ πλέον. Ὑπεσχέθη δὲ ὁ προειρημένος κύρο Βασίλειος /<sup>14</sup> και τοῦ διαυθεντίζειν αὐτὸ ἀπὸ παντὸς ἀνθρωπίνου σώματος. Εἰς νομὴν ἔθεσεν αὐτὸν διὰ κονδυ /<sup>15</sup> λίου και τὰ ἔξης. Ἀκομὴ ὁ ἄνωθεν κύρο Βασίλειος ὅτι ἔδωσεν ὑπὲρ ψυχικῆς τοῦ ποτὲ Νικολάου Με /<sup>16</sup> σαρίτη, πατρὸς αὐτοῦ, ἐλαίαν μίαν μέσα εἰς τὸν εἰρημένον τόπον σιμὰ εἰς τὸν ἀποτίλλον. Ἀκομὴ ἡμισον ἐ /<sup>17</sup> λαίας εἰς τὸ Καρίσκι, εἰς τοῦ Πύργου τὴν ἐλαίαν, λεγαμένην τοῦ Χωρίου. Ἀκομὴ τὸν τόπον και /<sup>18</sup> ἀμπέλιον δποὺ ἄφησεν ὁ ποτὲ Νικόλαος ὁ Μεσαρίτης, πατὴρ τοῦ ἄνωθεν Βασιλείου, διὰ τὴν ψυχὴν του πρὸς /<sup>19</sup> τὸν ἄνωθεν Γεώργιον νὰ μηδὲν ἀξίζῃ εἰμὴ νὰ μένῃ εἰς τὸν ἄνωθεν Βασίλειον. Και οὕτως ἔμειναν /<sup>20</sup> εὐχαριστημένοι. Ὑπὸ μαρτυρίας κύρο Ἀντωνίου Σαντούππολυτου και κύρο Νικολάου Σαντούππολυτου, /<sup>21</sup> κύρο Νικολάου Κοσμόπουλου και κύρο Νικολάου Κεφαλληνοῦ.

## 25

*Διαθήκη*

† .αφγ' ἡμέρᾳ ιη' τοῦ Μαρτίου μηνὸς ἵνδικτιῶνος στ'. Κυρα-Ἀντωνία ἡ Βελιούραινα ἀπὸ χωρίον τῶν Γαρναβάδων, ἦγοῦν τῶν Ἀπάνω /<sup>2</sup> Περουλάδων. Ἐγὼ οὖν ἡ εἰρημένη Ἀντωνία ὑγιῆς εἰμὶ χάριτι Θεοῦ ποιῶ διαθήκην ζωντοβούλι. /<sup>3</sup> Ἐν α' τὴν ψυχὴν μου ἀνατίθημι εἰς χεῖρας Θεοῦ και τοῖς πᾶσι χριστιανοῖς συγχώρησιν, ἦς δέομαι /<sup>4</sup> και ἐγὼ τυχεῖν εἴθ' οὕτως ἀφήνω τοὺς δύο νίούς μου τὸν Λουκᾶν και Θεόδωρον ἀπὸ τ \*

\* Η πράξη είναι διαγραμμένη και διακόπτεται στο σημείο αυτό.

